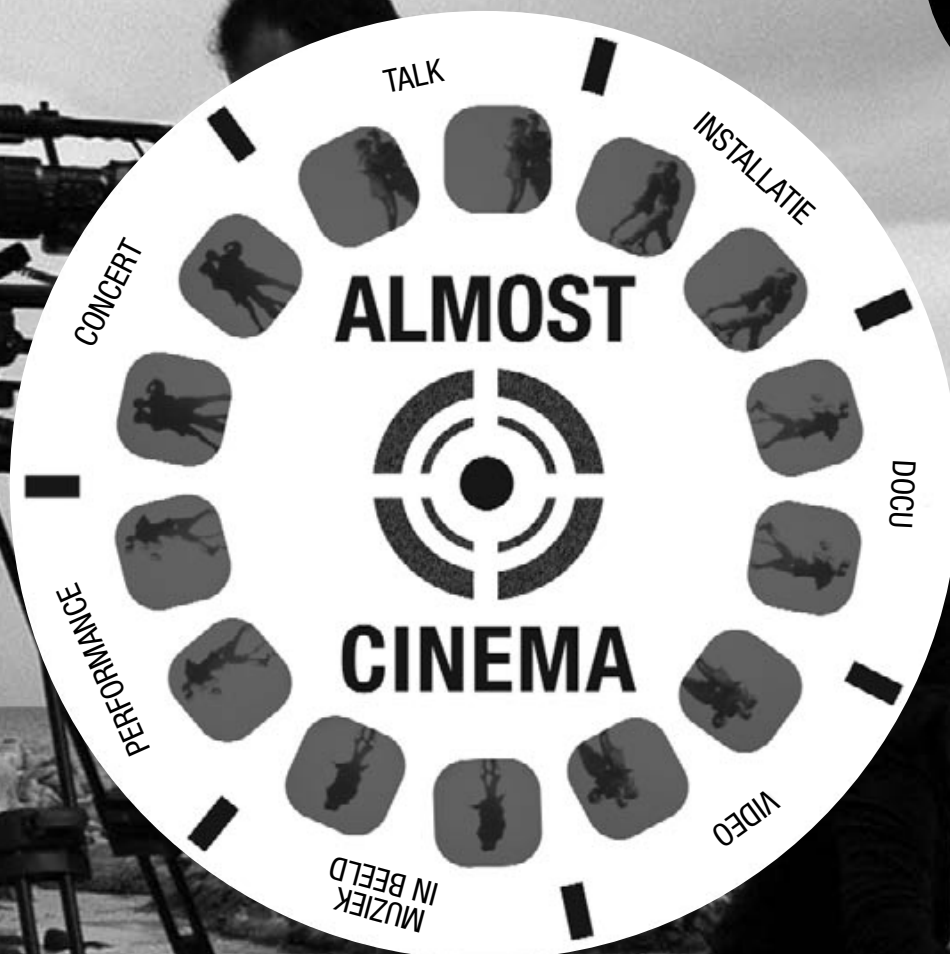

RUIS

OKTOBER 2007 - 32

MAANDELIJKE KRANT ROND NIEUWE (POP)MUZIEK
EEN GRATIS UITGAVE VAN (K-RAA-K)³ VZW
HEERNISLAAN 81 B-9000 GENT WWW.KRAAK.NET

DI 09 T/M ZA 20/10

TWAALF DAGEN IN HET GRENSGEBIED TUSSEN FILM, MEDIAKUNST EN MUZIEK

MET O.A. **SAND AND SORROW + RASHA** (SD) // **HERMAN DÜNE** (SE / FR / US)

SIGUR RÓS – HEIMA + MINICONCERT // **BAJOFONDO TANGO CLUB** & **GUSTAVO SANTAOLALLA** (AR)

AKI ONDA, NOËL AKCHOTÉ & JEAN-FRANÇOIS PAUVROS (JP / FR) – CINEMAGE

ZIMMERFREI (IT) – THE FOCUS PULLER // **SEMICONDUCTOR** (UK) - SONIC INC + BRILLIANT NOISE

TRANSFORMA & O.S.T. (DE/ US) - SYNKEN

INFO & TICKETS: T. 09 267 28 28 – WWW.VOORUIT.BE

MET SPECIALE DANK AAN

Gisterenmiddag vroeg iemand op het (K-RAA-K)³-kantoor hoe de nieuwe single van Animal Collective heette. Een collega opende prompt YouTube en wist het te zeggen: "Peacebone". Daar was dit poppy spookclipje met ondertussen 257.000 hits. Een nietszeggende en dagdagelijkse gebeurtenis maar ondergetekende dacht bij zichzelf: YouTube is dus uitgegroeid tot een tweede Google én een *über*-MTV in één.

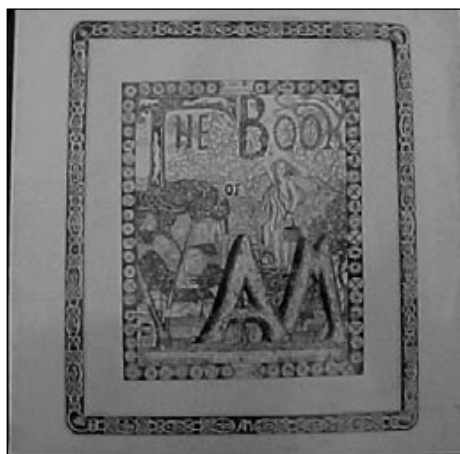
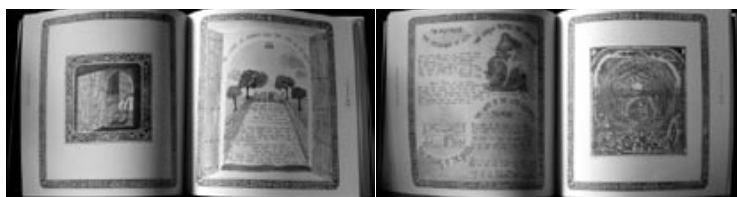
Nu, net een uurtje geleden, loopt een mail binnen op een Belgische undergroundmailinglist. De Berlijnse cultgroep Die Tödliche Doris moesten hun eigen (gratis) mp3's van hun website te halen. De Duitse auteursrechtenorganisatie Gema liet weten dat ze per gedownload nummer moeten betalen. We springen terug naar YouTube. Het grote succes van de videodienst bestaat erin dat iedereen zijn eigen videokanaal kan openen (en dat je er natuurlijk naar hartenlust in kan zoeken en verdwalen). Zo deed dus ook Domino Records, het platenlabel van Animal Collective, en met het uploaden van hun video is ook het label niet ontsnapt aan de *Terms of Use* van YouTube. Daarin staat het volgende: "By submitting User Submissions to YouTube, you hereby grant YouTube a worldwide, non-exclusive, royalty-free, sublicenseable and transferable license". Met andere woorden YouTube is voor niets verantwoordelijk en betaalt geen auteursrechten. Misschien had Die Tödliche Doris dan beter een YouTubekanaal aangemaakt? De wereld op zijn kop toch een

beetje. Een platenlabel zet zijn muziek gratis op een "piratenzender", maar een groep mag zijn eigen nummers niet eens plaatsen op een eigen website?

Waarom zet Domino dan een clipje op YouTube als bijvoorbeeld MTV daar wel voor betaald? Simpelweg omdat veel mensen het zullen ontdekken. Aandacht betekent op het einde van de rit sowieso cash. Auteursrechten zijn een bijkomstigheidsje geworden. Een hedendaagse uitgever als Domino zal meestappen met het publiek en uitzoeken hoe bij hun wensen ook geld kan verdiend worden. Oude media en hun belangenverdedigers zijn vaak opgebouwd rond controle en hiërarchie waarbij auteursrecht een heilig kastje is. Een voorbeeld dicht bij huis. De VRT wou in september een webradio voor nichemuziek lanceren, waarbij de luisteraar zelf de inhoud en de muziek zou kunnen samenstellen. Een mooi initiatief dachten we zo. Het komt er echter (nog) niet, de verklaring luidt: "De problemen met auteursrechten konden niet tijdig met de platenmaatschappijen worden uitgeklaard." Met andere woorden: Sabam snapt dat rare internet niet en stelt te hoge (juridische) eisen. Jammer. Al dat YouTube-filmpje gezien van Arthur Doyle en Sunny Murray in het Glenn Miller Café? -Dave Driesmans

Animal Collective speelt 26 Oktober in de Botanique, Brussel en 27 Oktober in de Paradiso, Amsterdam

The Book of AM (Wah Wah 1978 - 2005)

Woorden: **Tommy De Nys**

The Book of AM, is een unieke combinatie van opnames en beeldmateriaal. Het kan beschouwd worden als het testament van een erg vruchtbare hippiescene op de Balearen. De plaat verscheen in 1978 als lp en recentelijk werd ze heruitgegeven als dubbelelpee met een boek van honderd pagina's inclusief mooie illustraties van Juan Arkotxa. The Book of AM is een multiculturele band die oorspronkelijk vier lp's wou uitgeven, die zouden overeenstemmen met de vier fases van elke dag (dauw, ochtend, middag en nacht). Enkel de twee eerste platen kwamen echter tot leven, maar klinken tijdloos.

Juan Arkotxa en Leslie MacKenzie besloten om na hun studies te gaan reizen om creatieve inspiratie op te doen. In december 1973 belandden ze uiteindelijk in Bodhgaya, India. De Tibetanen waren er net het nieuwjaarsfeest met de dalai lama aan het voorbereiden. Het was ook de plek waar 4000 jaar geleden Siddhartha uiteindelijk Boed-

dha werd. Duidelijk een plek voor gelijkgestemde zielen dus. De twee Spanjaarden leerden er verschillende muzikanten kennen, waaronder Alberto Ruz, Gerhardt of Ice en Brother John. Het was alsof verschillende religies en filosofieën samenvloeiden in een spiritueel hoogtepunt. Eenmaal terug in Ibiza, maakten ze het boekje *Garland of Visions of the Absolute*, met heel wat etsen. De tijd was er rijp voor en het verkocht goed. Daarom begonnen ze in 1975 aan een tweede, driedelige versie rond de thema's ochtend, namiddag en avond. Het werd een verzameling van 25 etsen, met een tekst gebaseerd op ideeën uit verschillende religies en overtuigingen. Midden 1977 was het boek klaar voor druk, maar in Spanje vonden ze niemand die dat kon doen. Blijkbaar was het kleurgebruik van de etsen te subtiel om een goed drukresultaat te krijgen. Ze keerden ontgoocheld terug naar huis via Deia (Mallorca), waar Robert Graves woonde.

Ze wilden hem ontmoeten omdat hij net als hen een bewerking had gemaakt van het Welshe gedicht *Song of Amergin*. Dat stond in Juan en Leslie's boek en ze hielden erg van Graves' versie in *The White Goddess*. Eenmaal in Mallorca, was er net een muzikaal onderonsje aan de gang waar Daavid Allen ook deel van uitmaakte. Die vertelde hen over zijn werk met The Soft Machine en Gong, stelde zijn partner Gillie Smyth voor en toonde hen de Banana Moon studio. Al snel groeide de idee om een plaat bij hun boek te maken. Juan mocht er met zijn groep opnemen.

Aan het eind van de opnamesessie deden nog twee Gongleden mee, Jerry C. Hart en Tony Bullocks. Tussen januari en maart 1978 nam de gelegenheidsband twee tapes op van elk 45 minuten. De songs pasten bij de etsen en werden ook in de juiste volgorde opgenomen. Daavid Allen vond een uitgeverij voor de eerste plaat, die uiteindelijk eind '78 verscheen. Maar deel twee van de plaat kwam er nooit. Naar het schijnt "wegens familiale redenen".

De plaat werd een legendarische acid-folkrelease met echte mystieke en magische muziek, die vooral gebaseerd was op vocalen en akoestische instrumenten met af en toe een synth. De muziek is een mengeling van improvisatie en straffe spirituele nummers. Soms doet het denken aan The Incredible String Band, maar ook aan solowerk van Daavid Allen. Het geheel baadt in een dromerige en melancholische sfeer met fluit en gitaarimpro, gedrapeerd met een vrouwelijke engelachtige zang.

Het boek zelf kan je lezen als een verhaal, maar het is eerder een bundel inspiraties met enkele gemeenschappelijke thema's die het geheel binden. Enkele teksten zijn vage ideeën, soms reisverhalen, maar wel allemaal binnen de context ochtend/namiddag/avond. Het boek heeft iets weg van een William Blake-uitgave met poëzie en tekeningen en vooral met eenzelfde unificerende mythische visie. De teksten komen van over de hele wereld overgewaaid: uit Wales, Engeland, het oude Egypte, Griekenland, IJsland, Tibet, Indië, het oude Babylonië en je vindt ook verwijzingen naar Chassidische en Bijbelse teksten.

The Book of AM is de perfecte plaat om de opkomende zon in je woonkamer extra kleur te geven en je bankrekening te zien smelten.

“CREATIEVE GENIEËN ÉN PATHETISCHE KONTENBLAFFERS”

Audiobot en **Ultra Eczema** zijn twee labels uit Antwerpen die waarschijnlijk geen introductie meer hoeven. Zowel Dennis Tyfus als Carlo Steegen hebben intussen meer kwalitatieve releases op hun palmares dan de meesten van ons ooit kunnen beluisteren. Na een aantal winkelconcerten en kleine festivalletjes in ondermeer Scheld'apen wilden de twee het vorig jaar iets ambitieuzer aanpakken en organiseerden ze het eerste Hard Gaan-festival in kunstencentrum België. Met namen als Can't, Fred Van Hove en Mauro Antonio Pawlowski deden ze experimenterend België stokstijf staan. Deze keer gaan ze nog iets verder. Hard Gaan II brengt met ondermeer Consumer Electronics, Demons, Lucas Abela en Pleasurehorse weer een koppig en dus uniek festival. Tijd voor een gesprek met de gruesome twosome.

Woorden: **Davy De Decker** | Illustratie: **Oia** [myspace.com/olainlove]

In vergelijking met vorig jaar lijkt het erop dat jullie met namen als Lucas Abela en Consumer Electronics duidelijk gaan voor een "harder gaan" festival dit jaar. Een specifieke reden voor deze tendens of is het toevallig zo gelopen?

Dennis Tyfus: Dat de regering een gammele schuit is met een aantal zatte scheepslui en een blinde kapitein aan het roer kan ons alleen maar sterken in het samenstellen van een nog straffere affiche dan vorig jaar... (brult) MEN HEEFT LANG GENOEG GEWACHT!! Bijna een jaar waait voorbij en iedereen schijnt zijn broek propvol, men moet blij zijn, de rug rechten en fier de pogodans inzetten als namen van zulk kaliber de plak komen zwaaien in het anders zo rustige "Zaal België".

Carlo Steegen: In herhaling vallen was een logische zet geweest, maar als je een *sequel* breit moet het ook naar *the next level* getild worden. Hard Gaan is van begin af aan gefundeerd op energie. De combinatie van talent, koppigheid en de kankerharde drang om te gaan, hebben deze tweede editie nog straffer gemaakt. Philip Best en Lucas Abela staan al

HARD GAAN II

Voor harde vriendschappen kunt u op 6 oktober terecht in KC België in Hasselt. Bands die daar aanwezig zijn: Demons, Aaron Dilloway met Vortex Campaign, Consumer Electronics, Dragibus, White Mice, Space Cactus, Pleasurehorse, Helicoptere Sanglante, Jean-Miché van Schouwburg met Kris Vanderstraeten en Jean Demey, Lucas Abela met Justice Yeldham. Hard, Harder, Hard Gaan.

www.ultraeczema.com | www.freaksendfuture.com
www.kunstencentrumbelgie.com

jaren trots in de frontlinie van de noisestroming, voor pure intense kwaliteit loop je geen ommetje.

Is er eigenlijk een bepaald concept achter "Hard Gaan", of zegt de naam eigenlijk alles al?

C: Een visie gaat dieper dan een afgebakend "concept" dat hol en inhoudsloos is. Hard Gaan is verre van een eendagsvlieg die als behang tegen de muur hangt, je moet het allemaal in *the bigger picture* zien. Iedereen kan die krachten ontketenen, als iets positiefs naar voren schuiven en laten *shinen*. Maar het gros van de mensheid fladdert aan de oppervlakte rond als een huismus, opkijkend naar helden die wél speciaal zijn. Je weet toch? We zijn niet geboren om klein te zijn. De boodschap van HG2 is een beetje als die van Tupac Shakur, *keep your head up!*

D: Dat heeft onze vriend Tupac inderdaad gezegd, en hij had gelijk! (lange stilte) Weet je: HARD GAAN zal ook dit jaar opnieuw, en ik herhaal OPNIEUW (roept), op de poorten der zielen beuken en uit stenen harten medelijden opdelven!

Wat bepaalt jullie keuze bij het samenstellen van het festival? Zijn het toevalligheden of halen jullie bepaalde bands/artiesten speciaal naar Hasselt?

C: Onze persoonlijke smaak, kennis en ervaring. Dennis en ik zijn twee verschillende types die elkaar goed aanvullen. Het is als een rollercoaster die geleidelijk door *constant brainstorming* als een puzzel in mekaar valt. Demons en Aaron Dilloway zijn overgevoegen, én wie heeft Vortex Campaign de laatste tien jaar nog ergens gespot?

D: Wij halen sommige mensen inderdaad gewoon bruut en bijna zonder reden naar Hasselt, wie wil daar eigenlijk nog wonen? Als Zaal België daar niet was, was de streek waarschijnlijk al lang ten onder gegaan aan miserie. Met deze line-up willen we de rijken tot schuldenaars verheffen en de zwaksten mogen op de gastenlijst van de directeur van Zaal België, een erg gul man voor wie de verdrukten in de moderne catacomben pleegkinderen zijn!

Het aanbod aan improv/noiselabels en organisaties in Antwerpen is ten opzichte van de rest van dit land vrij groot. Is er een specifieke reden waarom net Ultra Eczema en FEF dit festival samen organiseren?

C: Antwerpen is een unieke voedingsbodem voor creatieve genieën én pathetische kontenbluffers. Die borderlinesituatie is ook een doorslaggevende reden geweest voor mij om naar hier te verhuizen. Elke medaille heeft twee kanten, maar de diversiteit/productiviteit aan releases in eigen beheer is de laatste jaren als een pijl de lucht in geschoten. Iedereen timmert zijn eigen hut ... Maar Tyfus en ik blijven niet bij de pakken zitten en kiezen voor teamwork. Batman & Robin waren ook met twee ...

D: Alleen vuur maken is moeilijker dan met twee. Carlo kletst de stenen tegen mekaar terwijl ik duchtig op de vleesfluit blaas en takken zoek om de brandhaard groter te maken! Als Carlo honger heeft koop ik hem een boterham en als ik tv wil kijken zet hij de muziek beneden wat stiller. Dat is echte vriendschap.

HORTENDE MONOLOGEN VAN PHILIP BEST

Een man stapt op een podium. Hij ziet er vrij bedeesd uit, draagt onopvallende kledij en rubberen laarzen. Hij draait aan een knopje van zijn kleine noisemachine, neemt de microfoon alsof hij er mee gaat schieten en een hortende monoloog stuift uit de speakers terwijl loeiharde power electronics de monoloog constant verstoren. Even bescheiden als hij opkwam verlaat hij ook de set. Niets

doet in het dagelijkse leven vermoeden dat achter deze man, met een doctoraat Engelse literatuur op zak, een van de grondleggers van power electronics en noise schuilt. Niets in het dagelijkse leven toont aan dat deze man op een podium de meest cynische teksten zal doorloeren en de meest obscene gebaren zal gebruiken om zijn punt te bewijzen. Maar Philip Best doet het blijkbaar allemaal.

Philip Best zal waarschijnlijk de geschiedenis ingaan als een van de meest productieve adolescenten van zijn tijd. Toen hij veertien was begon hij reeds met zijn *Consumer Electronics*-project en deed hij het *Intolerance*-fanzine. De jonge Best viel in zijn creatie vooral op door zijn enorm noisy benadering van wat op dat moment *industrial* heette. Op zijn vijftiende liep hij weg van huis om samen met William Bennet en zijn Whitehouse te gaan touren in Duitsland. Inderdaad, die Whitehouse die quasi op zijn eentje verantwoordelijk is voor het creëren van de compleet nieuwe subcultuur die noise vandaag is. Het in 1981 verschenen *Dedicated to Peter Kurten*-album zorgde ervoor dat muziek en geluid frontaal in de aanval gingen. De intensiteit van de sound én de scherpe teksten rond perverse seks en gewelddadige misdaad zorgden voor een ware revolutie in noiseland. Met het daaropvolgende *Buchenwald*-album werden ook nog eens rechtspolitieke onderwerpen aangesneden, deels geïnspireerd door vroege Throbbing Gristle-lp's.

Hoewel het powerelectronicsgenre lichtjes begon uit te sterven, bleef Whitehouse overleven met albums die steeds dieper en serieuzer wer-

den. Deels door Best zijn teleurstelling over het volwassen worden, deels door het samenwerken met de controversiële schrijver Peter Sotos. Sotos, een man die er in slaagt om een maagdelijk witte pagina genadeloos te verkrachten, bracht Whitehouse tot op een volledig nieuw niveau.

Best zelf stond in die periode ook niet stil. Samen met Gary Mundy – in een ver verleden nog lid van Skullflower – begon hij de band Ramleh. Ze lieten die van een powerelectronicsproject uitgroeien tot een meer noiserock georiënteerde band. De line-up van Ramleh is een verwarrend gegeven: soms speelt een hele bezetting Skullflowerleden mee, maar soms ook enkel de quasi eenenige tweeling Mundy en Best. Ook zijn eerste project komt na verloop van tijd terug opdiken. In 1996 brengt Consumer Electronics plots het album *Horn of the goat* uit, een samenwerking met Akita Masami, oftewel Merzbow.

Ook vandaag blijft Best niet stilstaan. Hij blijft touren met Whitehouse en bracht ook een nieuw Consumer Electronicsalbum uit: *Nobody's Ugly*. In het kader van dit album zal hij op zaterdag 6 oktober op het "Hard Gaan II"-festival spelen, met ondermeer Demons, Awesome Color, Lucas Abela, White Mice, Pleasurehorse en een heleboel meer

Jozef van Wissem speelt luit, renaissance- en barokluit. Geen logische keuze als je weet dat hij zich vooral in de hedendaagse improvisatiekringen begeeft. Naast enkele beklemmend mooie soloplaten, waarop hij onder andere componeert met "muzikale palindromen", leverde hij -zowel op plaat als live- werk af met mensen als Gary Lucas en Tetuzi Akiyama. Met deze laatste verschijnt hij op 25 oktober op het Argospodium als onderdeel van Open Archive #1. Op het nieuwe Gentse label audioMER verschijnt binnenkort ook "Brethren of the Free Spirit", in duo met de Engelse folkgitarist James Blackshaw.

Woorden: **Steve Marreyt** | Illustratie: **Wouter Smeraldina**

KOORTSMEETSYSTEEMSTROOK

Wat was je aan het doen voor je deze vragen begon te beantwoorden?

Ik ben twee boeken tegelijkertijd aan het lezen: *The Movement of the Free Spirit* van Raoul Vaneigem en *The Mirror of Simple Souls* van Marguerite Porete. Ik doe research naar titels en teksten voor mijn nieuw project "Brethren of the Free Spirit".

Ben je momenteel muziek aan het beluisteren? Zoja, wat?

Ik probeer als ik componeer zo weinig mogelijk naar muziek te luisteren omdat dit me te zeer beïnvloedt en omdat ik mij wil openstellen voor wat er zoal rondzweeft aan pre-existente luitcomposities, maar de laatste cd die ik kocht was *Altar* van SunnO))).

Je muziek is nogal populair bij cineasten vertel je zelf. Wat zijn jouw eigen favoriete films?

Weiner Aktionismus - Otto Mühl
Salo or the 120 days of sodom - Pier Paolo Pasolini
Stranger than paradise / Dead man - Jim Jarmusch
Marie Antoinette - Sofia Coppola

Welke posters hingen er als kind in je slaapkamer?

Geen posters, wel fleur-de-lyshehang.

Ik las op je website dat je manier van muziek componeren ook gerelateerd is aan het werk van o.a.

Gilles Deleuze. Verklaar.

Ik las zijn filosofische verhandeling over identiteit en herhaling en zijn stelling dat er tussen dezelfde identiteiten een eindeloze serie van verschillen bestaat. Vervolgens trachtte ik een muzikale parallel te scheppen door bijvoorbeeld drie noten vijf minuten lang te herhalen met minimale verschillen. Ik ben geïnteresseerd in herhaling, niet in afwisseling, ook als metafoor voor de dagelijkse sleur.

Hoe raakte je betrokken bij BVHaast?

Ik stuurde ze een cd.

Kan je je muziek omschrijven met een taalpalindroom?

Koortsmeetsysteemstrook

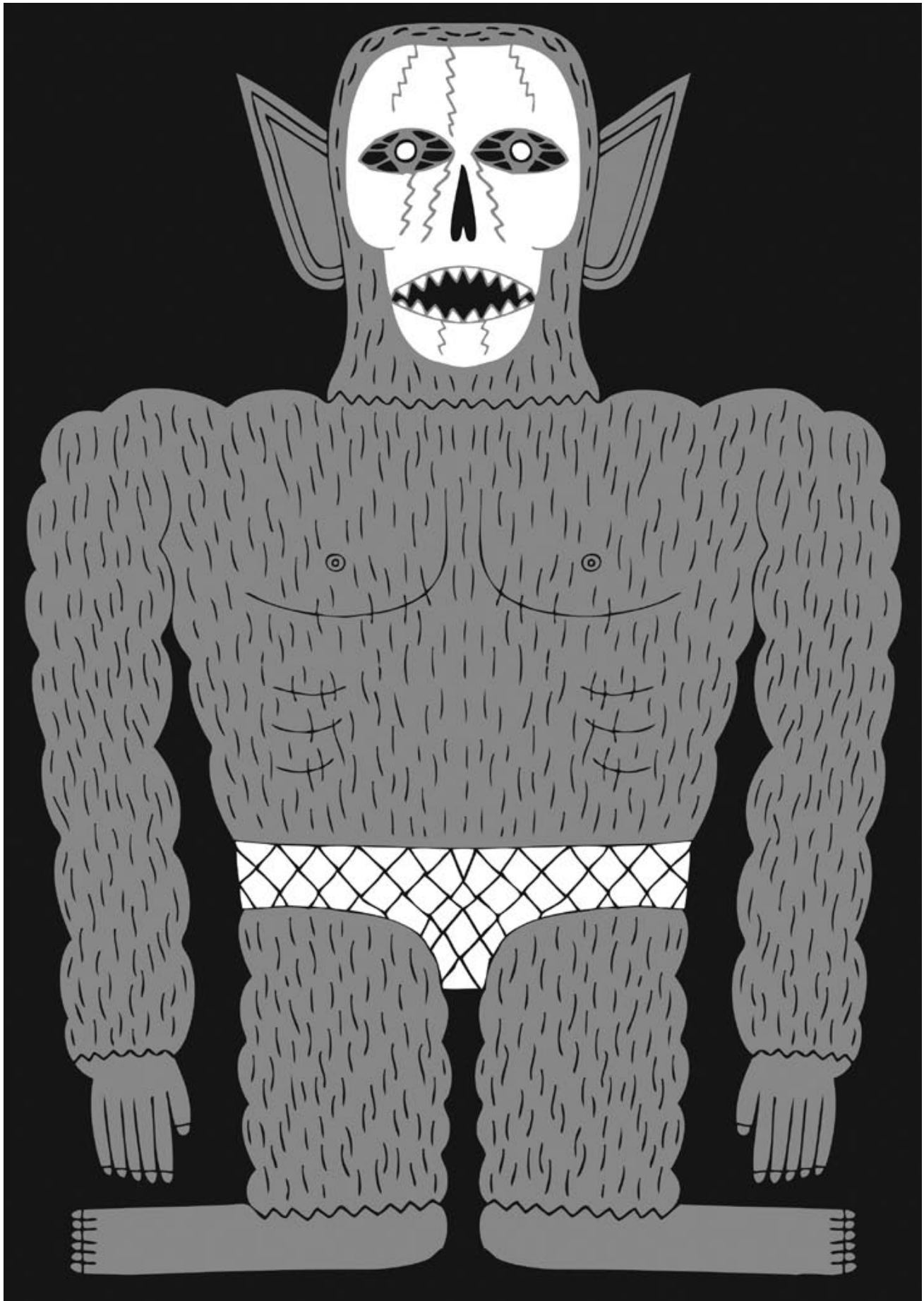
Je vriendin is kunstenares en neemt onaangekondigde foto's van naakte mensen. Vertel.

Zij is bezig met een serie *nudes* die onvrijwillig en *sneaky* worden gemaakt op hedonistische plekken zoals Ibiza, Formentera, Zandvoort, Griekenland etc. De foto's zijn een nietsverhullend document van een tijdsbeeld, ook omdat bijvoorbeeld oudere mensen er nu een stuk jonger uit zien dan vroeger. Het werk refereert ook naar klassieke werken doordat sommige naakten een kunstpose aannemen.

Wat zijn je plannen nog voor de rest van de dag?

Verder lezen en componeren.

Jozef Van Wissem speelt op 25 oktober in duo met Tetuzi Akiyama te Argos, Brussel. Meer info rond het nieuwe Gentse label AudioMER is te vinden op www.myspace.com/audiomer

Bassen waar een mens al gauw misselijk van wordt aan het tempo van een stervende slak. **Doommetalbands** wonnen de laatste jaren flink aan populariteit, ook bij muziekliefhebbers die op het eerste gezicht niet geïnteresseerd zijn in *all things heavy*. Toch is op zoek gaan naar minder evidente bands en daarmee de gaten proberen opvullen tussen Black Sabbath en bijvoorbeeld Earth – om nu gewoon een vroege en een late bekende doomband te kiezen – geen makkelijke opdracht. Veel tragere bands uit de jaren tachtig werden tijdens hun bestaan namelijk dikwijls overschaduwd door bands waarbij snelheid en agressie centraal stonden. Om de zoektocht iets makkelijker te maken selecteerden we op basis van persoonlijke smaak en graad van belangrijkheid tien groepen en albums die als mogelijk startpunt kunnen gelden.

Woorden:
**Levi Van Dijk &
Willem Claeys**

Illustratie :
Marcus Oakley
(www.marcusoakley.com)

10 ESSENTIËLE DOOOOOOOOOMALBUMS

1 **SORCERY** Sinister Soldiers (Century Records, 1978)

Zonder alle steengoede protodoombands uit de jaren zeventig te vergeten (Iron Claw! Budgie! Bang! ...), blijft de *Sinister Soldiers*-dubbel-lp de enige release in onze selectie uit dit decennium. Het is dan ook evident dat deze plaat, door onder andere het melodische en soms psychedelische karakter van de muziek, meer aansluit bij de donkerste seventies heavy rock dan bij eighties doom. Het is dus niet allemaal traagheid en verdoemenis wat de klok slaat. Toch zijn de zwaardere nummers op deze plaat niet over het hoofd te zien. “Fly The Sky” bijvoorbeeld klinkt als een bastaard-kind van Buffalo en Pentagram en “Slippin’ Away” rockt en stinkt als een sportende biker. De heren van Sorcery brachten twee jaar later nog een tweede album uit dat net iets te veel naar met proggy keyboards opgesmukte braderierock rook om lang genoeg te kunnen boeien.

2 **PAGAN ALTAR** Judgement Of The Dead / Volume 1 (Oracle, 1982/1998)

In de hele New Wave of British Heavy Metal-beweging (met als bekendste groepen Iron Maiden, Saxon en Venom) waren er slechts enkele bands met genoeg lef om het tempo te laten zakken, en dit in een tijdperk waar noten elkaar liefst zo snel en zo virtuoos mogelijk moesten opvolgen. Een van die bands is Pagan Altar. Hun enige wapenfeit uit de jaren tachtig is de *Judgement Of The Dead*-tape uit 1982. We krijgen zeven nummers langzame NWOBHM met een occult randje te horen (“*This is the age, the age of Satan, now that the twilight is done, now that Satan has come*”) waarbij het opvallendste element de karakteristieke nasale klaagzang van Terry Jones is, geruggensteund door de energieke riffs en solo’s van ’s mans broer. Na enkele jaren geleden weer tot leven gewekt te zijn, bracht de huidige reïncarnatie van Pagan Altar al twee albums uit, naast een heruitgave van *Judgement Of The Dead* op cd als *Volume 1*. Als u één plaat wil ontdekken uit de veelheid van releases die de NWOBHM kenmerkt, laat het dan deze zijn. U keert tevreden terug.

3 **WITCHFINDER GENERAL** Death Penalty (Heavy Metal Records, 1982)

Deze plaat bespreken zonder de prachtige hoes een beetje aandacht te geven zou godslastering zijn. We zien de band verkleed als geile priesters en sadistische beulen terwijl ze op een oud en verlaten kerkhof een blote, rondborstige deerne een mes op de keel duwen. Op de achterkant van de hoes zien we het resultaat: het slachtoffer ligt dood op een grafsteen, bespat met iets wat op bloed zou moeten lijken. Op muzikaal vlak vinden we dezelfde kitsch terug.

Zware NWOBHM gebeten door Black Sabbath, een heksenfetisj (“*Smoke is all around / All you hear is the sizzling of her flesh*”) en geestverruimende middelen (“*Look out for me / Come have some mushroom tea*”). Het geheel klinkt iets minder macaber dan hun landgenoten Pagan Altar, maar het blijft een aanrader voor iedereen met een interesse in doomgeschiedenis.

4 PAUL CHAIN VIOLET THEATRE

Detaching From Satan
(Minotauro, 1984)

Ook in Italië floreert doommetal en een van de vroegste voorbeelden daarvan is The Death Of Steve Sylvester, of kortweg Death SS. Deze groep als cult bestempelen is een understatement en originele kopieën van hun *Evil Metal-7"* uit 1982 gaan dan ook voor meer dan 100 euro over de toonbank. Gitarist bij deze omstreden band was Paul Chain, die in 1984 solo ging. Één blik op de hoes van de *Detaching From Satan*-ep met daarop de duivelse blik van Chain en je weet wat je kan verwachten. Na een beluistering van de vier nummers op deze ep – die trouwens volledig gezongen is in een imaginair fonetisch taaltje – is slechts één conclusie mogelijk: hier zitten meer vijzen los dan vast. Maar laat ons daar niet om rouwen, want Paolo Catena (zijn artiestennaam is de Engelse vertaling van zijn echte naam) creëert hier immers een van de ultieme Italiaanse doomreleases waarbij een beklemmend sfeertje overheerst zoals enkel Italianen dat muzikaal kunnen verwoorden. Koortjes en orgelstukken worden met mate gebruikt en samen met de uitstekende riffs en psychedelische zanglijnen maken ze het geheel tot een mooi voorbeeld van de mediterrane stempel die in de jaren tachtig op doommetal gedrukt werd.

5 PENTAGRAM

Pentagram
(Pentagram Records, 1985)

Als er één doomband is die als legendarisch kan beschouwd worden, zijn het wel het deze Amerikanen, die na een hele resem naamsveranderingen (Macabre, Deathrow ...) uiteindelijk voor de naam Pentagram kozen. Het is een moeilijke opgave om uit een lange carrière vol gemiste kansen en bijna-successen (Kiss wou een van hun nummers kopen!) een hoogtepunt te kiezen. Tussen de vroegste singles – “Be Forewarned” kan voor ons part tellen als een van de beste nummers ooit – en de recente albums vinden we het uitstekende debuutalbum *Pentagram*. We kozen deze plaat omdat ze voor velen, en ook voor ons, een eerste introductie was. Door de reissue op Peaceville onder de naam *Relentless* werd deze unieke band eindelijk blootgesteld aan een groter publiek. De muziek op deze plaat komt soms akelig dicht bij Black Sabbath, maar waar het voor de gelovige Britten in kwestie eigenlijk allemaal komedie en theater was, krijg je bij Pentagram het gevoel dat ze het ook allemaal echt meenden. Het resultaat is dan ook een heel zwaar en donker album waarop geen enkel dieptepunt te vinden is. Relapse Records nam trouwens de taak op zich om het oudste werk van Pentagram, dat vooral bestaat uit psychedelische seventies doomrock, op cd uit te brengen onder de titels *First Daze Here* en *First Daze Here Too*. Verplichte kost!

6 BLACK HOLE

Land of Mystery
(City Records, 1985)

Mysterieuze zang, veel orgel, vreemde gitaarlijnen, een resem tempowisselingen en een dozijn andere geluidseffecten zijn uw deel als u besluit naar dit album te luisteren. We gaan een stapje verder in de muzikale obscuriteit en natuurlijk zitten we weer in Italië, ditmaal op bezoek bij Black Hole in Verona. Dit drietal wist met *Land of Mystery* een van de meest unieke metalplaten uit de jaren tachtig te maken. Parallellen met Death SS, Paul Chain, Jacula en een resem Italiaanse progbands vallen te trekken, maar volstaan niet om dit album te omschrijven. Het is immers een mengelmoes van stijlen; van prog en psychedelica over gothic tot heavy metal. Het geheel wordt dan nog eens begeleid door de bezwerende stem van Robert Measles, die met zijn stevig Italiaans gekleurd Engels de zaak nog wat meer esoterisch maakt. Het totaalpakket is dus niet meteen licht verteerbaar te noemen, maar als u het graag eens vreemd hebt en tegen wat muzikale uitspattingen bestand bent, is het zeer zeker de moeite waard.

7 NEMESIS

The Day of Retribution (Fingerprint, 1982)

Ook Zweden kende een opbloei van doombands vanaf de vroege jaren tachtig. De bekendste naam is ongetwijfeld Candlemass (die volgens sommigen het zwaarste der metalgenres een naam gaven met hun *Epicus Doomicus Metallicus*-lp) maar hun iets obscuurdere voorloper verdient het om uit hun schaduw te worden gehaald. De kleine output van Nemesis - slechts één ep en een demotape - doet door het hoge niveau verlangen naar meer. Zoals veel vroege doombands, lieten ze zich inspireren door het occulte. Zo kan het eerste nummer "Black Messiah" enkel bestempeld worden als een zwart metalevangelië. Voeg daarbij nog een ruwe productie, melodieuze riffs en valse zang, en je hebt een klein doompaleetje in je handen. Voor de volledigheid vermelden we hier nog dat Candlemass ook een bandlid (Eddy "Messiah" Marcolin) wedijvert al jaren met King Buzzo van The Melvins om de titel "Grootste Metalafro") deelde met de band Mercy, die met het titelnummer van hun *Witchburner*-lp een van de ultieme doomnummers maakte.

8 SAINT VITUS

Saint Vitus (SST, 1984)

Deze mijlpaal in de geschiedenis van doom-metal werd uitgebracht op het SST-label van Greg Ginn, de man achter Black Flag. Als Tyrant brachten ze in 1979 reeds een demotape uit, maar het zou tot 1984 duren voor hun debuut het levenslicht zag. Gehuld in een primitieve hoes én met een nieuwe groepsnaam - de heren kozen opzettelijk voor een christelijke naam om af te wijken van de toen populaire duivelse metal - schiet deze plaat uit de startblokken met een loodzware riff die het beste doet vermoeden. En de luisteraar blijft inderdaad niet op zijn honger zitten want deze vijf nummers boeien van begin tot einde. Met een speelduur van iets meer dan 35 minuten heeft deze plaat als geen ander de doomvibe waar het om draait. Het geheim zit hem in de ijzersterke riffs gecombineerd met het voor Saint Vitus zo typische ultrazware gitaargeluid. Het goedje *dronet* zelfs in de snellere nummers lekker verder waardoor de ietwat stereotiepe heavymetalzang, die voor sommige onervaren luisteraars misschien een afknapper kan zijn, het nooit verpest. Enkele releases (*V en Live*) werden enkele jaren geleden door Southern Lord heruitgebracht. Essentieel materiaal!

9 DREAM DEATH

Demo 1986 (No Label, 1986)

Het populaire cliché dat metalbands meestal het beste werk afleveren tijdens hun demo-opnames gaat voor pioniers Dream Death zeker en vast op. Twee ervan - *Demo 1986* en *Ode To Sorrow* uit 1988 - overstijgen zonder twijfel het niveau van de debuutplaat *Journey Into Mystery*. Hun selftitled demo weet met een ruisende kelderproductie - volgens de liner notes zijn ze de trotse eigenaars van een "Tascam 234 4-tra[c]k recorder" - en passend hoesje met skelet in een zwart gewaad een grimmige amateuristische sfeer op te roepen. Ook de badkamervocals van zanger-gitarist Brian Lawrence en diens zware en catchy riffs zijn perfect op zijn plaats in wat ze zelf tot *sludge metal* uitriepen. De *Ode To Sorrow*-demo klinkt al iets professioneler maar het blijft toch pure underground DIY-metal van de bovenste plank. Door de *Back From The Dead* democompilatie op het PsycheDOOMelic-label werden deze opnames gelukkig voor een tijdje van onder het stof gehaald.

10 DWARR

Animals (Brand X Recordings, 1986)

Dit eenmansproject is een beetje de vreemde eend in de bijt. Volgens een gerucht zou Duane Warr, volledig de weg kwijt door zwaar drank- en drugsgebruik, later zijn instrumenten, de mastertapes én de resterende albums verbrand hebben. Nu ja, dat hij de weg kwijt was, wordt tijdens het beluisteren van zijn muziek al gauw duidelijk. Op het in 1986 verschenen album *Animals* - dat trouwens begint met wat klinkt als fieldrecordings uit de stallen van een sexfarm in Bulgarije - zal je op het eerste gehoor weinig van de voor doommetal zo typische bastonen terugvinden. Deze werden namelijk vervangen door analoge keyboards en veel scherpe gitaarfuzz. Het muzikale geheel baadt hierdoor in een melodieuze psychedelische sfeertje. Door het trage tempo en zijn fluwelen stem slaagt Duane Warr er toch in om een donkere, melancholische en vooral bizarre plaat af te leveren. Soms gaat het echter wel bijna volledig de progkant uit, zoals in het onvergetelijke solofeest "Chocolate Mes-caline" en het Oosterse spacedeuntje "Time", maar het doomgevoel blijft in de meeste nummers domineren, zoals in de hoogtepunten "Ghost Lovers", "Heavy Vibrations" en "Electric Shock". Of het Dwarrs bedoeling was om metal te maken, is verre van duidelijk. We zullen het dan maar als *psychgaragedoomprog* bestempelen.

“Een tijdje geleden vond men in een oude mijn in Peru de karkassen van een jonge vrouw die een vreemd uitziende alienbaby vasthield. Het gerucht deed de ronde dat lange tijd geleden ufo's naar een klein bergdorp kwamen om er bij de mensen kinderen te verwekken. Nadien kwamen ze terug om de baby's naar de ruimte te brengen maar de moeder hield zoveel van haar baby dat ze zich in een mijn verborg.”

- Art Bells paranormale radioshow leverde de inspiratie voor **Wilcox'** spaceopera *Cabin in the Sky*

Woorden: **Hans van der Linden**

TEMPLE OF BON MATIN: AMERICA'S MOST LOUDNESS!

Ed Wilcox (° Florida, 1963) studeert halfweg de jaren tachtig met bravoure af aan de Pennsylvania Academy of Fine Arts en is vervolgens een tijdje actief als scenograaf voor theater, ballet en televisie. In 1992 zegt hij dit welvarende wereldje echter vaarwel en richt hij, naast een handvol andere interessante muzikale projecten, Tempel of Bon Matin op. Wilcox zwaait er als drummer en zanger onmiskenbaar de plak.

Keyboardspeler John Mulvaney staat samen met Wilcox aan de wieg van Temple of Bon Matin. Het tweetal wil een band in het leven roepen die hen toelaat om in totale vrijheid te musiceren en die hen in alle denkbare richtingen kan leiden, liefst zelfs in drie of vier tegelijk. "We hielden van verschillende soorten muziek en wilden evenzeer een breed en divers gamma brengen, en dit liefst op alle mogelijke plaatsen," herinnert Wilcox zich.

Deze opzet wordt het credo waaraan Temple of Bon Matin onvoorwaardelijk trouw zweert; de band speelt in grote zalen voor duizenden personen, in zowel heavymetalclubs als jazzcafés. Wilcox zelf speelt ook nog vaak op straat, wat volgens hem de beste plaats is om nummers uit te proberen.

Merzbow meets L.A. Guns

Naast de haast voortdurende personeelsswissels en hiaten verandert eveneens het geluid van Temple of Bon Matin de hele tijd. Hierbij worden zoals verwacht extremen niet geschuwd en bouwt de band aan hun livereputatie zodat het predicaat *America's Most Loudness* stilaan een eigen leven begint te leiden.

Wilcox ziet deze evolutie als het resultaat van de combinatie maturiteit, leeftijd en vertrouwen en zet zich bewust af tegen de muziek die de band tijdens de beginjaren produceerde. Tegenwoordig interesseert het hem niet meer om snel even enkele nummers op te nemen en dit vervolgens uit te brengen. De loeiharde, psychedelische rock die Temple of Bon Matin eerder met *Thunder*, *Feedback*, *Confusion* bracht, kwam op die manier tot stand maar Wilcox vindt dit tegenwoordig te saai en vooral

te gemakkelijk. Zo zegt hij: "Ik wil dat iedere plaat de luisteraar meeneemt op een trip in hun verbeelding."

Met *Enduro*, *America's Most Loudness* (1995) groeit de populariteit van de band en verwerft ze de sympathie van universiteitsradio's. De band begint ook meer en meer buiten hun thuisbasis Philadelphia te spelen en krijgt in die periode tevens het label *Merzbow meets L.A. Guns* toebedeeld.

Enkele jaren later vervoegt saxofonist Elliot Levin de band en met *Bullet in2 Mesmer's Brain* betreedt Temple of Bon Matin het pad van de freejazz. Nadien volgt er nog puik werk zoals *Cabin in the Sky*, *Infidel* en *Monkey's Straw Raincoat* waarop het gezelschap de psychedelische zijde van het muzikale universum verkent. Tenminste, als je psychedelisch definieert als plezier en gekte, want Wilcox houdt zich immers ver van drugs. Dat de zoektocht nog niet teneinde is, bewijst *Flower Footed Ghost*, het nieuwe album dat in september op het Portugese label Ruby Red verscheen en dat volgens Wilcox zelf als Crazy Horse klinkt.

"Ed Wilcox is Sun Ra in a leather jacket"

Aldus Ron Schneiderman, geestesgenoot van Wilcox, lid van ondermeer Sunburned Hand of the Man en bezieler van het Spirit of Orrlabel en Surefire Distribution.

Wilcox' muzikale smaak is het resultaat van een smeltkroes van invloeden. Als persoonlijke helden haalt hij Ginger Baker, Jo Jones, Steve Marriott en Alex Harvey aan. Hij steekt evenmin zijn voorliefde voor oude glamrock en hairmetal zoals Slade, Hanoi Rocks en L.A. Guns onder stoelen of banken. Ook houdt Wilcox van swingjazz uit 1920 en West Coast cooljazz, ontstaan in Los Angeles tussen 1950 en 1960. Muzikanten als Chico Hamilton en the Sauter-Finnegan Orchestra combineerden voor het eerst jazz met moderne Europese klassieke muziek en Aziatische klanken. Daarnaast houdt spraakwerval Wilcox van southern roots zoals gebracht door Little Walter, the Allman Brothers, Booker T and the MGs en Otha Turner's

Marching Band en is hij bijzonder opgezet met Zuid-Afrikaanse townshipjazz.

"Invloeden zijn zoals een baby die zijn eerste woordjes leert, maar ze mogen nooit het verhaal worden dat je vertelt," besluit een door ervaring getekende Wilcox. Hij ontkent eveneens de tiran uit te hangen en de bandleden ooit opgedragen te hebben op een bepaalde manier te spelen. "Waarschijnlijk heb ik ze gewoon verteld dat ze naar de Allman Brothers moesten luisteren."

Big groove machine

Als Temple of Bon Matin op volle toeren draait is het een *big groove machine* die de vergelijking kan doorstaan met de oude Louis Armstrong & The Dixieland Band, Allman Brothers, Can of Ornette Coleman's Prime Time. Op die momenten geeft niet iedereen luide solo's ten beste en wordt het tempo van de band evenmin opgedreven. Het is plezierig en spontaan, iedere muzikant luistert naar de anderen en speelt samen. Zelf denkt Wilcox niet aan het publiek als hij op het podium staat. Hij is enkel daar om plezier te maken en om met zijn vrienden iets moois te creëren.

Het eerste nummer dat Wilcox kon spelen was "4 enclosed Walls" van P.I.L., afkomstig van *Flowers of Romance*, een plaat vol stemmen en drumpartijen die de melodie dragen. Hij probeert in Temple of Bon Matin op dezelfde manier te drummen en ieder nummer een speciale beat mee te geven om het op die manier voor te spelen tijdens de uitgesponnen jamsessies.

Eind september is Temple of Bon Matin even te gast in Europa en dat belooft indrukwekkend te worden. Hun livereputatie bezorgde hen immers al vele klinkende vergelijkingen en dito metaforen. Volgend citaat van ex-Bulb records' eigenaar Pete Larson - de persoon aan wie Wolf Eyes *Fuck Pete Larson* opdroegen - willen we u niet onthouden: "If a gang of smelly welding students broke into your house, force fed you PCP, tore the place apart, all while some maniac banging on your doors with two ballpeen hammers, that would have to be Temple of Bon Matin". U bent gewaarschuwd.

Het gestigmatiseerde folkhokje

Sir Richard Bishop stak onlangs tijdens zijn luistertest in The Wire nog een pleidooi af tegen de mediacampagne die aan freefolk de letter "k" toevoegde en alle bebaarde folkmuzici plots in het gestigmatiseerde freakfolk hokje duwt. Deze open blik kunnen we enkel toejuichen want het folkuniversum is bijzonder divers en is niet gebaat bij hokjesdenken. Neem bijvoorbeeld **KIRK WITHROW** die teruggrijpt naar de grondbeginselen van de Amerikaanse folk en die door de slottune van Bonnie & Clyde geïnteresseerd raakte in banjomuziek. Intussen breidde hij zijn instrumentarium uit met gitaar, mandoline en dulcimer, maar hij begon ook zelf instrumenten te bouwen, zoals constructies die hij op basis van sigarendozen maakte. *Yesterday Will Be Better* is 's mans eerste werkstukje dat hij de wereld instuurt en daarop hoor je Withrows rauwe aanpak waarin hij de grondbeginselen van oude deltablues vermengt met het zachte doch doordringende geluid van zijn stem.

EGLE SOMMACAL zweert op *Legno* eveneens bij een traditionele aanpak. Na zijn korte lidmaatschap bij het Franse Ulan Bator geraakte de Italiaan uitermate geïnteresseerd in akoestische gitaarmuziek en fingerpickingtechnieken. "Legno" betekent "hout" in het Italiaans en is in die zin een typerende titel. Het schijfje bundelt acht stukken die Egle Sommacal gedurende de laatste jaren verfijnde. Ook al vermoed je het op basis van het resultaat niet meteen, toch is er slechts één persoon aan het werk en kwam de muziek zonder overdubs tot stand. Legno is tot de nok gevuld met dromerige en haast epische stukken gitaarspel en sluit gevoelsmatig enigszins aan bij het ingetogen werk van Cul De Sac, waarop hun gitarist Glenn Jones – die in zijn solowerk ook al een tijdje John Fahey herinterpreteert – ongetwijfeld zijn stempel drukte.

Ook **HARRIS NEWMAN** speelt *Decorated* op zijn eentje vol, afgezien van "Opera House Stomp" waar Eric Craven hem op drums bijstaat. Craven is voornamelijk bekend als de helft van Hanged Up, een band waarvoor Newman de occasionele baslijnen inspeelt. Maar van Newmans verwevenheid met de Constellationclan (hij maakt ook deel uit van Esmerine en Hrsta) is op zijn solowerk geen spoor aan te treffen. Newman toont zich een goede leerling van John Fahey en beheerst de fingerpickingtechniek zodanig dat hij de hele tijd bezwerende luisterstukjes uit zijn akoestische gitaar tevoorschijn tovert. Maar ook al zijn de uitvoeringen prima, het probleem is wel een beetje dat Newman niet echt een persoonlijke invulling geeft en eerder als een replica overkomt.

In dat opzicht is *We Return to Black Wolf Mountain*, waar hij met drones en andere psychedelische hulpmiddelen een andere kaart trekt, veel interessanter.

Psychedelica is ook een van de basiswoorden in het jargon van **THE NORTH SEA**, de naam waaronder Digitalis/Foxglovelabelbaas Brad Rose al vele releases de wereld heeft ingestuurd. Op *Exquisite Idols* brengt hij met een hele resem oosterse instrumenten en samples een kaleidoscoop van zijn muzikale kunnen, waarbij hij, afgezien van het licht noisy "Cover me with Knives", toch voornamelijk voor toegankelijke nummers kiest. Naast lichte droney stukken duiken er zelfs enkele lijnrechte akoestische luisterliedjes op waarbij de vergelijking met Skygreen Leopards niet weg te denken is. Met deze wisselwerking zorgt Rose voor een goed evenwicht.

Psychedelische folk staat eveneens centraal bij **VISITATIONS**, een trio dat zich bewust is van de anonimiteit wentelt. Deze titelloze plaat werd op Time-Lag uitgebracht en draagt inscripties noch titels. Ook op het almachtige internet zijn ze de grote afwezige, wat bijdraagt aan het gecultiveerde mysterie rond het gezelschap. Dit schijfje biedt echter acht nummers die op voortkabbelende folkmelodietjes gebaseerd zijn. Een mannen- en vrouwenstem treden afwisselend op de voorgrond terwijl de ander steeds in de verte schimmige backingvocals verzorgt. Soms duikt er zelfs een overstuurd gitaartje op dat het geheel nog wat extra dynamiek geeft. Het resultaat klinkt licht chaotisch, tijdloos maar vooral charmant en weet zo de juiste balans aan te houden tussen melodie en psychedelica. Op basis van dit wapenfeit is *Visitations* een naam om te onthouden.

RF, voluit Ryan Francesconi, is verantwoordelijk voor de ingetogen gitaarstukken op *Eleven Continents* en wordt bijgestaan door de dromerige stem van Lili De La Mora. Het duo nodigde tijdens de opnames vele vrienden uit om eens een kijkje te komen nemen en indien gewenst een nummertje mee te spelen. Zo sijpelden de klanken van cello, piano, viool, percussie en harp binnen, waardoor *Eleven Continents* een dromerig schijfje met zelfs licht filmische allures is geworden. En gezien RF tijdens de opnames van *Ys* de tamburaspeler van dienst was, wekt het geen verbazing dat Joanna Newsom in hoogst eigen persoon een bijdrage op harp brengt. - HvdI

KIRK WITHROW: *Yesterday Will Be Better* (Dark Holler) ★★★¹²

EGGLE SOMMACAL: *Legno* (Unhip) ★★★¹²

HARRIS NEWMAN: *Decorated* (Strange Attractors Audio House)

★★★¹²

THE NORTH SEA: *Exquisite Idols* (Type) ★★★★★

VISITATIONS: s/t (Time-Lag) ★★★★★¹²

RF & LILI DE LA MORA: *Eleven Continents* (Time Release) ★★★★★¹²

Kraut & co

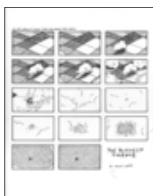
Midden de jaren zeventig en temidden de Franse underground begon Thierry Müller zijn project **ILITCH**. Met *Lena's Life & Other Stories* heeft hij een nagelnieuw album afgeleverd aan Fractal (dat overigens ook zijn overig werk allemaal heruitgebracht heeft). Nog steeds doen de donkere en atmosferische popliedjes op deze plaat denken aan de vroege jaren tachtig. De elektrogeluiden zitten daar voor heel wat tussen. Het is best aandoenlijk en bij wijlen zelfs catchy, maar veel zal dit waarschijnlijk niet in onze cd-speler belanden. Dat in tegenstelling tot **DIZA STAR & THE PINK LADIES BLUES** **FEATURING MANI NEUMEIER**. Deze aan Acid Mothers Temple gelieerde groep verkent met de legendarische Guru Gurudrummer in hun rangen een breed palet aan stijlen, gaande van etnisch gerammel over kalme gitaarimprovisaties tot licht overstuurde acid jams. Dat is de sterkte van het album. Het klinkt allemaal heel erg hier-en-nu, maar met een zodanige variatie dat je aandacht er over de hele rit/trip bij blijft.

Meer krautrocknieuws komt er van het Duitse **ELECTRIC ORANGE**. Hun nieuwe release *Morbus* ligt in het verlengde van de eerder dit jaar in Ruis besproken *Platte*. Dat wil zeggen: stomende repetitieve muziek zoals het hen voorgedaan werd in het begin van de jaren zeventig. Wel meer focus op vocale partijen op deze plaat, en dat mag een bonus heten. De productie verraadt wel nog steeds dat het om een groep van nu gaat. Maar dat is niet zo erg. Het enige erge is het artwork van de cd. En dat geldt trouwens ook voor de hiervoor beschreven releases op Fractal. Frapant hoe veel labels uitstekende muziek bij voorbaat vergiftigen met photoshop.

Een andere jaren zeventig geïnspireerde groep die steeds meer aan de oppervlakte komt is het van Portland, Oregon afkomstige **DANAVA**. Zij kiezen wel eerder het pad van de goeie oude hardrock, met hier en daar een vettig proggy randje. De songs zitten heel netjes in elkaar, en *Unonou* is zeker een fijne plaat, maar typ "Danava" in op YouTube en je ziet direct dat dit vooral een liveband is. In 2008 touren ze met hun Zweedse vrienden van Witchcraft door Europa om er onder andere het Roadburnfestival aan te doen.

Een van de favorieten op de vorige editie van dat festival was het Finse Circle, dat toen een ietwat flauwgeestige presence gaf, maar het publiek overduidelijk kon overtuigen met hun voorliefde voor metal. In het verlengde daarvan ligt **STEEL MAMMOTH**, ofte

Circle herleid tot een power trio dat gewag maakt van een staaltje NWOFFHM (New Wave of Finnish Heavy Metal). De humor is niet helemaal aan ondergetekende besteed, maar het moet gezegd dat *Nuclear Barbarians* toch wel een paar uitstekende riffs en zanglijnen bevat. Het is geen Danava en al helemaal geen NWOBFHM (New Wave Of British Heavy Metal) maar het mag er wezen. Al zijn er betere Circleafsplittingsen aan te raden. Hetzelfde geldt voor **KRYPT AXERIPPER**. Meer NWOFFHM op het Ektrolabel, maar in dit geval rondt belachelijk. Wie over "Lucifer" zingt met de overtuiging van Krypt Axeripper valt direct door de mand. Niet leuk dus en enkel voor mensen die te veel geld hebben.

Gelukkig is er nog de echte **CIRCLE**. Hoewel ze onder die naam tegenwoordig ook albums uitbrengen aan het My Cat Is An Alientempo, heeft *Panic* toch meer te bieden. Toch is er ook hier weer de spreekwoordelijke *stront aan de knikker*. We weten al dat we van Circle zowat alles kunnen verwachten. Na drie nummers die de pianoexcursies van het vorig jaar verschenen *Miljard* combineren met Tangerine Dream-achtige synthmuziek, ontpopt de band zich plots tot een soort gemuteerde hardcore/punkoutfit, maar dan volledig gestileerd op maat van Circle. Dat wil zeggen opgesmukt met de nodige synths en effecten. Voor de twee slottracks keren ze terug naar drones en kraut. "Finland speed-kraut pioniers" pocht de sticker op de cd. Met ironie kom je blijkbaar een heel eind. De samenhang is echter ver te zoeken, en dat is zowel de sterkte van de band alsook de zwakte van deze cd. We vergeven het hen met plezier. - SM

ILITCH : Lena's Life & Other Stories (Fractal) ★¹²
DIZA STAR & THE PINK LADIES BLUES : s/t (Fractal) ★★
ELECTRIC ORANGE : Morbus (Sulatron) ★★
DANAVA : Unonou (Kemado) ★★
STEEL MAMMOTH : Nuclear Barbarians (Ekstro) ★★
KRYPT AXERIPPER : Mechanical Witch (Ekstro) ★
CIRCLE : Panic (Ekstro) ★★

UK (deel 1: Schotland)

Doedelzakken, whisky en clans? Schotland! Een resem micro-initiatieven brengen er sfeer in de kuip en wij zijn er natuurlijk om u hierop attent te maken. In een sneltreinvaart gaan we grazen op de rug van een Schotse hooglander naar nieuwe releases. Het Edinburgs duo **USURPER** bracht zonet hun *You're a winner*-cd-r uit. Geschaaf, Laag gezoem, kapotte tapes en gsm-interferenties worden gestampt in noisy improvpuur. We dienen erbij te vertellen dat het geheel minimaler is dan op het eerst gezicht zou lijken. You're a Winner is misschien niet de winnaar maar toch een verrassing. Het album deed ons soms denken aan Nmperrign, en wat blijkt? Usurper richtte met Greg Kelley van Nmperrign en Dave Lynch van Majors Stars de eenmalige jamgroep **GUEST BEERS** op. De groepsnaam laat inderdaad weinig aan de verbeelding over. Het resultaat van de alcoholische keukensessie in Boston gaat alle kanten op en is soms lastig luistervoer. Als desert in het Edinburgs rijtje te vermelden is dat Usurperlid Malcy Duff ook een leuk *small press* A5-stripboekje met prachtige woordenloze tekeningen uitbracht. Het heet **THE BLACKEST GNOMEEN** is een romige aanrader.

Uit Glasgow opereert **ALISTAIR CROSBIE**. Deze bezige bij wordt vaak als gast gevraagd bij de noiseformaties Opaque en Nackt Insecten, en houdt er nog zijprojecten op na met Lea Cummings (Kylie Minoise) en Brian Lavelle. Recent bracht hij op zijn eigen Lefthand Pressinglabel twee cd-r's uit die goed beeld geven van zijn hobby: eclectische soundscapes die zwieren tussen folk en drones. De collectie bevat enkele hoogvliegers, die soms doen denken aan Es, Thomas Köner of Sunroof, maar helaas ook probeersels die het niveau van de gemiddelde dronekid niet lijken te overstijgen. Van Crosbie naar **ANDREW PAINE** is een kleine stap want ook met deze Schot werkte Crosbie samen. Sonic Oyster Records bracht deze zomer het soloalbum *Blue Fires* uit en het is een mooie en minimale, maar melodische folkplaat geworden. Als basis neemt hij uitgesponnen feedback en keyboard waarbij een gedoseerde en ijle stem voor de rest zorgt. Blue Fires doet ons denken aan Richard Youngs, waarmee hij een intense band heeft, Charlamides en Ash Ra Temple.

Ook uit Glasgow zijn Ben Reynolds en Alex Nielson afkomstig. Beide improviseren er graag op los in diverse gelegenheden en vormen samen **MOTOR GHOST**. Hun gelimiteerde debuut-lp op Dancing Wayang, een studio en label in London, is een euforische werk, gespeeld met de nodige technische dapperheid, die drijft tussen experiment,

David Toop

David Toop staat bekend als elektronisch componist, curator en vooraanstaand muziektheoreticus. Op 17 oktober komt hij naar Argos voor een lezing getiteld "Ways of Hearing, Resisting the visual", waarin hij een uiteenzetting geeft over geluid en het belang van klank in een wereld van media en technologie.

Robert Wyatt – Comicopera lp (Domino)

Ontmaskering van de menselijke broosheid, met zowel ontroerende als amusante resultaten.

Michiyo Yagi – Seventeen cd (Zipangu)

Acht composities voor de fantastische zeventiensnarige kotobas, gespeeld met invloeden uit prog, pop en Koreaanse muziek.

Michael Prime – Borneo 2cd + cd-r (Mycophile)

Brijlante veldopnames van vleermuizen en carnivoorplanten. De verpakking herbergt ook een gratis staaltje Tongkat Ali, een stimulerend middel uit Borneo dat de reputatie heeft de locale Viagra te zijn.

Rachel Unthank & The Winterset – The Bairns cd (Rabble Rouser)

Folkmuziek uit het noordoosten van Engeland, gespeeld voor de 21ste eeuw.

David Sylvian – Naoshima (Samadhi sound)

Een installatie voor een Japans museum. De minuscule geluiden die hij hiervoor gebruikt, eigenen zich een drama toe dat volledig uit proportie is met hun eigenlijke grootte.

bombast en fragiele folk.

lets minder recent werk is de live cd-r *Enfold the Hiss* van **BLOOD STEREO**, ofwel Karen Constance en Dylan Nyoukis. Ooit uitschot in een Schots dorp, nu nachtraven in Brighton. Hun grimmige fantasiewereld bestaat uit donker elektronisch gekraak en onbruikbare vocalen.-DD

USURPER "YOU'RE A WINNER" CD-R (GIANT TANK) ★★
GUEST BEERS "S/T" CD-R (GIANT TANK) ★★¹²
MALCY DUFF "THE BLACKEST GNOME" BK (MISSING TWIN PUBLISHING) ★★¹²
ALISTAIR CROSBIE "THE STUDY OF CYCLES I" CD-R (LEFT-HAND PRESSING) ★★¹²
ALISTAIR CROSBIE "THE STUDY OF CYCLES I & II" CD-R (LEFT-HAND PRESSING) ★★
ANDREW PAINE "BLUE FIRES" CD (SONIC OYSTER) ★★¹²
MOTOR GHOST "A GOLD CHAIN ROUND HER BREST" LP (DANCING WAYANG) ★★¹²
BLOOD STEREO "ENFOLD THE HISS" CD-R (CHOCOLATE MONK) ★★

Load

Het Noord-Amerikaanse Load Records is een van die labels die de vinger reeds een tijdje aan de pols heeft als het op noise aankomt. Eerder gooiden ze al hoge ogen met werk van ondermeer Lightning Bolt, Prurient en The USA Is A Monster, en ze brengen nu nog steeds interessante geluidsexperimenten aan de man.

YELLOW SWANS lijken al weer een tijdje afgestapt te zijn van hun snoeiharde noise waarbij Pete Swansons ultrasnelle

beats als ruggengraat fungeerden en op plaat gaat dit het tweetal eigenlijk een stuk beter af. De nieuweling heet *At All Ends* en is net zoals hun vorige succes *Descension Yellow Swans* ook weer uit droney stukken opgebouwd waarop subtiele vervormde klanken losgelaten worden. Door de massieve gitaarpartijen die GMS naar het einde toe aan het geheel toevoegt, doet het resultaat soms zelfs denken aan een overstuurde versie van Fennesz.

Na het haast olijke Peace Trails waar hij vorig jaar harde noise met lofi vermengde dwingt Chris Forgues zijn eenmansproject **KITES** terug in een harsh noise keurslijf. Op een bedje van drones lijkt hij zowat alles wat hij binnen handbereik heeft te benutten om toch maar een zo complex mogelijk geluidspallet te creëren. Maar na verloop van tijd duikt er ook op Hallucination Guillotine/Final Worship extreme variatie op als Forgues met vervormde stemmen en dito geluidjes experimenteert en stilaan de drones terug naar boven laat komen.

Aaron Hibbs en Mark Van Fleet verkennen een interessante nieuwe kant van het noisegebeuren. Bij **SWORD HEAVEN** staan beats centraal en daarbij is zowel voor percussie als voor elektronica een voorname rol weggelegd. Het tweetal werkt zware noisepartijen uit waarin het gitzwarte ritme met allerhande instru-

LE BONHEUR
EPICERIE
AUDIO
VISUELLE
www.lebonheur.net

this month enjoy at le bonheur:

- 3lobed cd's and lp's
- new lebonheur lp issue: split lp half asleep/srx
- dvd "les religions sauvages" dernier cri editions
- vener magazine and marriage records artists: adrian orange's bitches is lord
- still fresh: first lebonheur issue: drifting bear's collective "South of no north" ltd

cassettes/cd/dvd/books
belgian underground scene
complete ultra eczema, touch and raster catalogue
coup de coeur: of the month 3lobed/music fellowship/pseudo arcana/digital industries
sound artist's books

29.09.07 - 10.11.07
OPEN ARCHIVE #1
TRAJECTORIES IN AUDIOVISUAL ART AND CULTURE

WAYS OF HEARING co-produced with 0-02, Metaphon & (K-RAA-K)3

- THU 04.10.07 20:30 CONCERT
**CHARLES CURTIS PLAYS NALDJORLAK, BY ELIANE RADIGUE
LUCIO CAPECE + MIKA VAINIO**
- WE 17.10.07 20:30 LECTURE
DAVID TOOP: WAYS OF HEARING, RESISTING THE VISUAL
- THU 18.10.07 20:30 CONCERT
ASMUS TIETCHENS + THOMAS KÖNER / JOHN DUNCAN, CM VON HAUSSWOLFF
- THU 25.10.07 20:30 CONCERT
TETUZI AKIYAMA + JOZEF VAN WISSEM / MATTIN + JUNKO + MICHEL HENRITZI

INDETERMINATE CINEMA Co-production with Bozar Cinema
TONY CONRAD

- SAT 13.10.07 20:30 PERFORMANCE
TEN YEARS ALIVE ON THE INFINITE PLAIN (VENUE: BOZAR)
- SUN 14.10.07 18:00 LECTURE/PERFORMANCE
A SUNDAY AFTERNOON WITH TONY CONRAD

KEN JACOBS

- SAT 20.10.07 14:00 INTERVIEW + SCREENING
STAR SPANGLED TO DEATH
- SUN 21.10.07 20:30 PERFORMANCE (VENUE: BOZAR)
NERVOUS MAGIC LANTERN WITH A LIVE SOUNDTRACK BY AKI ONDA

ARGOS CENTRE FOR ART AND MEDIA
WERFSTRAAT 13 RUE DU CHANTIER, B-1000 BRUSSELS, BELGIUM
TEL +32 2 229 0003 FAX +32 2 223 7331 INFO@ARGOSARTS.ORG

FULL PROGRAM ON
WWW.ARGOSARTS.ORG

RUIS

ADVERTEREN IN RUIS ?

CONTACTEER STEVE MARREYT VOOR BLITSE TARIEVEN
RUIS@KRAAK.NET OF +32 9 219 91 43

menten ingekleurd wordt en zo een extreme vorm van psychedelica oproept. Op het slotnummer "Faceless/Nameless", dat eerder dit jaar ook al op de cd-r *Live at Little Brothers* te horen was, wordt het tweetal in hun uitgesponnen jamsessie bijgestaan door trompettisten en drummers.

Philadelphia's **CLOCKCLEANER** grijpt terug naar lang vervlogen tijden. Hun noisy punkrock kan je nog best beschouwen als een gezapige kruising tussen Unsane, Jesus Lizard en The Oblivians. Frontman John Sharkey biedt met *Babylon Rules* een kijk op Clockcleaners kunnen maar je krijgt toch eerder de indruk dat het smerige geluid van het combo voornamelijk live tot zijn recht zou kunnen komen. - HvdL

YELLOW SWANS - At All Ends (Load) ★★★½
KITES: Hallucination Guillotine/Final Worship (Load) ★★
SWORD HEAVEN: Entrance 4 (Load) ★★★★★
CLOCKCLEANER: Babylon Rules (Load) ★

Fat Cat ...

De herintrede van de GMLF van de Engelse folkscene een aantal jaar geleden maakte duidelijk dat **VASHTI BUNYAN** niet alleen uiterlijk bijzonder goed de tand des tijds doorstaan had, maar dat ook haar muzikaal talent nog niets had moeten inboeten. De heruitgave van haar debuut *Just another Diamond Day* uit 1970 was dan ook een logisch gevolg van dit onthaal door de grote poort. Fat Cat wil nu nog verder teruggraven en komt hier met een dubbel-cd op de proppen met een 25-tal onuitgegeven thuisopnames en zeer zeldzame verschenen singles van de periode voor *Just another Diamond Day*. Het gaat over heel korte nummers die Bunyan op haar puurst en eenvoudigst laten horen. Dat de geluidskwaliteit navenant is voor opnames uit begin jaren zestig maakt dit document van vroege Britfolkpop des te unieker. 100% Vashti dus.

Iets recenter, maar niet minder Brits is Duncan Sumpner. Onder **SONGS OF GREEN PHEASANT** heeft hij sinds 2005 al een mooie discografie weten bijeen te spelen en *Gyllyng Street* bewijst hier opnieuw dat de ster van Sumpner nog niet tanende is. Sumpner evolueert weg van zijn traditionele lofvolgd naar een vollere sound zonder zijn intimiteit te verliezen. Een van de meest veelbelovende moderne songschrijvers.

CRESCENT is een groep uit Bristol die al veertien jaar meedraait, maar tot nog toe altijd zeer low profile gebleven is. Enigzins jammer, want het vorige album *By the Roads and Fields* was een pareltje der slowcore dat vier jaar geleden redelijk onopgemerkt het daglicht zag. Ook dit keer staat op *Little Waves* melancholie centraal. Matt Jones' slape-

rige, dronerige vocalen zorgen er met de spaarzame aanvullingen van zijn medebandleiden dat *Little Waves* opnieuw een nederige, maar heel rijke plaat geworden is die verschillende decennia muziek combineert. Crescent is zowel een post-rockband die alle bombast laten varen heeft en beïnvloed is door psychedelische folk uit de jaren zestig, als een new-waveband die akoestische instrumenten opgenomen heeft. Voeg daar de nodige dosis experimenteerdrang (de plaat is opgenomen op allerlei ongewone locaties) en improvisatie bij en je krijgt van Crescent opnieuw een bescheiden meesterwerk waar je niet bepaald heel opgewekt van wordt, maar dat wel heel meeslepend is in al zijn eenvoud.

DEATH VESSEL tracht het dan weer over een iets meer opgewekte boeg te gooien. Op *Stay Close* put Joel Thibodeau uit de country- en folktradities van aan de overkant van de grote plas. Zeer opvallend hierbij is zijn sopranostemgeluid dat heel erg vrouwelijk of jongensachtig klinkt. Maar wat hij ermee doet, is natuurlijk het belangrijkste. Muzikaal is Stay Close behoorlijk recht door zee, met vrolijke americana-akkoorden en minimale percussie die de muziek van Death Vessel een warme en harmonieuze uitstraling geven. Een paar vergelijkingen opgooien met bekende vrouwelijke countryzangeressen, zou scoren voor een open doel zijn, dus laat ons dat hier dan toch maar niet doen. Die jongen heeft het wellicht al hard genoeg te verduren. En zijn muziek is niet eens zo slecht. -BD

Vashti Bunyan - Some Things Just Stick in Your Mind cd (Fat Cat) ★★★★★
Songs of Green Pheasant - Gyllyng Street cd (Fat Cat) ★★★★★
Crescent - Little Waves cd (Fat Cat) ★★★★★
Death Vessel - Stay Close cd (Atp) ★★★★★

Agenda

SUNBURNED HAND OF THE MAN (Foto : This.really.happened.ok)

04/10 Stuk, Leuven

Ben Frost (aus), Sunburned Hand of The Man (us)

04/10 Occi, Amsterdam

Kandinsky (fr), White Mice (us), Shawn Greenlee (us)

05/10 Helbaard, Den Haag

White Mice (us), Pleasurehorse (us), DJ Scotch Egg (us)

05/10 Worm, Rotterdam

Demons (us), Aaron Dilloway (us)

06/10 KC België, Hasselt

Hard Gaan Festival: Demons (us), Aaron Dilloway + Vortex Campaign (us/b), Consumer Electronics (uk), Dragibus (f), White Mice (us), Space Cactus (b), Pleasurehorse (us), Helicoptere Sanglante (f), Jean-Michel Van Schouwburg + Kris Vanderstraeten + Jean Demey (3 x b)

07/10 Helbaard, Den Haag

Aaron Dilloway (us), Demons (us), Consumer Electronics (uk)

11/10 Cinema Nova, Brussel

Michel Henritzi (fr)

12/10 Stuk, Leuven

Michael Gira (us), Ray Raposa (us)

13/10 Cinema Nova, Brussel

American Magus, Heaven & Earth Magic + Early Abstractions (Harry Smith docu/films)

13/10 Bozar, Brussel

Tony Conrad (us)

16/10 AB, Brussel

Jonathan Richman (us)

16/10 Vooruit, Gent

Herman Düne (fr/sw)

17/10 Magasin4, Brussel

White Mice (us), Shawn Greenlee/Pleasurehorse (us)

18/10 Argos, Brussel

Asmus Tietchens (de), Thomas Köner (de), John Duncan (us), CM Von Huaswolff (se)

18/10 Vooruit, Gent

Aki Onda (jp), Noël Akchoté (fr) & Jean-François Pauvros (fr)

19/10 Kunstencentrum België, Hasselt

Boredoms (jp), Michael Gira (us)

19-20/10 Ekko, Utrecht

Rumor50 met o.a. Wolf Eyes (us) en Gottfried Michael Koenig (d) & Kees Tazelaar (nl)

20/10 Kunstencentrum België, Hasselt

By Any Means trio (us)

20/10 Netwerk, Aalst

Entr'acte labelnight: Esther Venrooy (nl), Marc Behrens (d), Sudden Infant (ch), Filter Feeder (uk)

24/10 Worm, Rotterdam

Junco (jp) + Mattin (es) + Michel Henritzi (fr), Staplerfahrer (nl),

25/10 Argos, Brussel

Tetuzi Akiyama (jp) + Jozef van Wissem (nl), Junco (jp) + Mattin (es) + Michel Henritzi (fr)

28/10 AB, Brussel

Tinariwen (uk)

20/10 De Kreun, Kortrijk

Sonic City: Boredoms (jp) Michael Gira (us), Shit And Shine (uk), Pawlowski (b), Todd (uk), Sunburned Hand of The Man (us), Silvester Anfang (b), I Love Sarah (b)

21/10 De Kreun, Kortrijk

Sonic City: Deerhoof (us), Numbers (us), Dirty Projectors (us), Victorian English Gentlemen Club (uk), Gomm (fr), De Portables(b), Ignatz (b)

24/10 Helbaard, Den Haag

Wolf Eyes (us)

27/10 Recyclart, Brussel

Adult (us), Numbers (us)

31/10 Helbaard, Den Haag

Vanishing Voice (us), Axis Mundi (us), Unchained (us)

30/10 Recyclart, Brussel

Deerhunter (us) + White Circle Crime Club (b)

03/11 De Kreun, Kortrijk

Wolf Eyes (us), Hellvete (b), Bear Bones, Lay Low (vz/b)

RUIS Colofon

Ruis verschijnt maandelijks, behalve in juli en augustus.

Ruis is een gratis uitgave van (K-RAA-K)³ vzw

OFFICE

(K-RAA-K)³ vzw
c/o Ruis
Heernislaan 81
9000 Gent
Belgium
T/F : +32 92199143
www.kraak.net
ruis@kraak.net

REDACTIE

HOOFDREDACTIE Steve Marreyt
EINDREDACTIE Sara Geens, Elisabeth Cornille
REDACTIE Joeri Bruyninckx, Tommy Denys, Davy De Decker, Bert Dhondt, Dave Driesmans, Bart De Paep, Bart Gielis, Sarah Kesenne, Hans van der Linden, Han Van den Hoof, Mik Prims
ILLUSTRATIES & FOTOGRAFIE Bram Devens, Olivier Schrauwen, Wouter Smeraldina, Sarah Yu Zeebroek, Sarah Eechaut, Marcus Oakley, Ola COVER David Shrigley (www.davidshrigley.com)
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Dave Driesmans

ABONNEMENTEN

Een abonnement kost 10 euro in België en 16 euro in Nederland. Een steunabonnement is 25 euro. Hiermee word je ook lid van (K-RAA-K)³ en krijg je korting op door ons georganiseerde concerten. Dit kan verkregen worden door het bedrag over te schrijven op rekening nummer 737-0200369-10 met mededeling "ruis abo" samen met je adres en het gewenste startnummer.

DISTRIBUTIE

Een actuele lijst van distributiepunten is te vinden op www.kraak.net

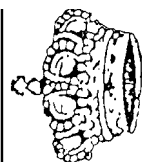
DRUK

Ruis wordt gedrukt op gerecycleerd papier en met milieuvriendelijke inkt.

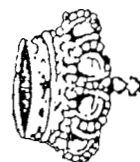
STEUN

Met steun van de talloze vrijwilligers, adverteerders en de Vlaamse Gemeenschap

BELGIE

www.kunstencentrumbelgie.com

BOREDOMS (JP)

★ c o m m e r t

6/10 HARD GAAN II i.s.m. **AUDIOBOT & ULTRA ECZEMA**
 DEMONS (US) - AARON DILLOWAY + VORTEX CAMPAIGN (US/B) CONSUMER ELECTRONICS (UK)
 PULSE EMITTER (US) - DRAGIBUS (F) - WHITE MICE (US) FAMILY BATTLE SNAKE - BIRDS OF
 DELAY (UK) - SPACE CACTUS (B) - PLEASUREHORSE (US) - HELICOPTERE SANGLANTE (F)
 JEAN-MICHEL VAN SCHOUWBURG + KRIS VANDERSTRAETEN + JEAN DEMEY (B)

19/10 BOREDOMS (JP) - MICHAEL GIRA (US)

20/10 BY ANY MEANS: RASHIED ALI - CHARLES GAYLE - WILLIAM PARKER (US)

17/11 FAT WORM OF ERROR (US) - GHQ (US)
OFFONOFF Massimo Pupillo, Terrie Ex, Paal Nilssen-Love (IT-NL-NOR)

30/11 CIRCLE (FIN)

9/12 múm (ISL) > exclusief!

★ o p e n c i r c u i t

3/11 JACKIE-O MOTHERFUCKER (US) - VANISHING VOICE (US)
DJ SENSU (B) - ABATTOIR FERME (B) - NONHORSE (US)
JOANNE ROBERTSON (UK) - LE BJARNE RISS ENSEMBLE (B) - e.a.

★ f i l m

5/10 INTERVIEW / Steve Buscemi (US)

12/10 HOSTEL 2 / Eli Roth - Quentin Tarantino (US)

★ p o d i u m

13/10 ALWAYS CRY AT ENDINGS / EISBÄR
 Benny Claessens, Els Van Peborgh, Femke Heijens

10-17-18/11 WELKOM THUIS - locatieproject Tom Struyf en Pieter Van den Bosch

1/12 TOURNIQUET / ABATTOIR FERME

★ e x p o

14/10 DAG VAN DE ARCHITECTUUR / HUIS HOSTE

BELGIE Kunstencentrum
 Burg, Bollenstraat 54, 3500 Hasselt
 011-22.41.61 belgie@skynet.be
 www.kunstencentrumbelgie.com

Zaterdag 22 September - KC Belgie, Hasselt | 19u00 12-15EUR

MONDE EXTÉRIEUR

PSYCHIC TV [UK/US]
 TRAD GRAS OCH STENAR [SE]
 PSYCHIC ILLS [US]
 YOKE & YOHS [DK]
 CHRIS FORSYTH [US]
 BABILS [A]
 MOHA! [NO]

Donderdag 25 Oktober - Argos, Brussel | 20u30 5EUR

JUNKO [JP] + MATTIN [UK] + MICHEL HENRITZI [FR]
 TETUZI AKIYAMA [JP] + JOZEF VAN WISSEM [NL]

IMPRO

Woensdag 7 November - Scheld'apen | 20u30 6-7EUR

DANIEL A.I.U HIGGS [US]
 GROUPER [US]
 KISS THE ANUS OF A BLACK CAT [A]

SNARLING FOLK

Donderdag 29 November > Zaterdag 1 December - Vooruit, Gent

PAUZE FESTIVAL

KISS THE ANUS OF BLACK CAT + DANIEL A.I.U HIGGS EUROPEAN TOUR

22/10/2007: Helbaard - Den Haag
 23/10/2007: Club Maria - Berlin
 24/10/2007: Kirken i Möllgade - Kopenhagen
 25/10/2007: Club IDEAL - Gothenburg
 28/10/2007: Chelsea - Vienna
 30/10/2007: Theater Kikker - Utrecht
 31/10/2007: Musikverein - Nurnberg
 01/11/2007: L'Usine - Geneva
 02/11/2007: KC Netwerk - Aalst (w/ JOMF)
 07/11/2007: Scheld'apen - Antwerpen

Foto: Hans Van Der Linden
 Met steun van de Vlaamse Gemeenschap en Provincie Oost-Vlaanderen